

PRIDRUŽEN EDINI KRISTUSOVI ČREDI

Včeraj smo slišali, kako je »dobrotna, blaga Božja luč« Janeza Henrika Newmana po mučnih dvomih in iskanju pripeljala v naročje Katoliške cerkve. Vsa Anglija je osuplo opazovala, kako mu na tej poti mnogi sledijo. Najslavnejši angleški spreobrnjenec, ugledni pridigar in oxfordski učitelj je 8. oktobra 1845 ponižno pokleknil pred potujočega katoliškega duhovnika in ga prosil, naj ga sprejme v »edino Kristusovo čredo.«

Italijanski duhovnik Dominik Barberi je sredi 19. stoletja kot misijonar oskrboval katoličane na Angleškem, ki so bili majhna in zaničevana manjšina. Njihovo število pa je rastlo, ker so v nova industrijska mesta prihajali katoliški irski priseljenci. Po železnici je potoval od enega misijona do drugega, spovedoval in sprejemal spreobrnjence v Katoliško cerkev.

Ta mož je torej 8. oktobra 1845 na povabilo Janeza Henrika Newmana prišel na obisk v Littlemore. Čudil se je, kako da slednji, ki bi lahko vse življenje užival udobje oxfordskega učitelja, živi tam kot kakšen ubožen menih.

Newman ni izgubljal besed, ampak je padel na kolena pred revnega tujega katoliškega duhovnika in ga prosil za življenjsko spoved. Mojster angleškega jezika in slavni oxfordski pridigar je klečal pred tujcem, ki je komaj za silo

obvladal angleščino, in mu pripovedoval dolgo zgodbo svojega življenja. Spoved je bila tako dolga, da jo je opravil v dveh delih: polovico zvečer, drugo polovico pa naslednje jutro.

Naslednji dan je Newman napisal okoli trideset pisem in najbližje prijatelje obvestil o svojem koraku. Ko je eden od njih prejel pismo, ga je ves dan nosil s seboj v žepu. Ni si ga upal odpreti, ker je slutil, kakšno sporočilo prinaša. Mnoge prejemnike je novica osupnila. Svoji sestri je pisal: »Moja draga Jemima, sporočiti ti moram, kar te bo močno prizadelo, a bom zelo kratek. Očeta Dominika bom prosil, da me sprejme v Cerkev, za katero verujem, da je edina čreda našega Odrešenika. Tvoj ljubeči Janez Henrik Newman.«

Ko je dokončal svojo življenjsko spoved, je njega in z njim še dva prijatelja oče Dominik sprejel v Katoliško cerkev. Iz njegovih rok je prejel tudi prvo obhajilo. Kasneje je ta italijanski misijonar izjavil, da je bil Newman najponižnejši in najljubeznivejši človek, kar jih je kdaj srečal.

Tedaj je bil Janez Henrik star 44 let. Počutil se je utrujenega in slabotnega. Razmišljal je o tem, da mu dolgo življenje najbrž ni namenjeno. Toda čas, ki mu je preostal, je hotel preživeti v delu za Boga in za Cerkev. Temu delu je želel posvetiti vse talente in moči.

Pogled v prihodnost mu je bil prihranjen. Če bi jo poznal, bi mu to morda vzelo pogum. Odslej bo z vsemi močmi delal za Katoliško cerkev v Angliji, toda skoraj vsi njegovi načrti bodo obsojeni na neuspeh. Pred njim se je odpirala nelahka pot, ki bo veliko daljša, kot se je nadejal. Dočakal bo 89 let. Ob svojem prestopu v Katoliško cerkev je bil torej šele na polovici svoje življenjske poti.

Iz Newmanovih duhovnih spisov:

O blaženi Devici Mariji verujemo, da je bila že ob spočetju pod srcem matere svete Ane obvarovana izvirnega greha. Njej je bil Adamov dolg odpuščen vnaprej. Ta privilegij je prejela, da bi bila primerno bivališče svojega in našega Odrešenika. O njej ne trdimo, da ne bi dolgovala svojega odrešenja smrti svojega Sina. Ni bila očiščena greha, ker ga ni imela, ampak je bila od prvega trenutka bivanja obvarovana greha. Zlo se je ni nikoli dotaknilo.

Kraljica vseh svetnikov – prosi za nas!

Sveti Janez Henrik Newman – prosi za nas!